

Kod adı vahşet: Ermeniler!

Kazım Karabekir Paşa, hatıratlarına şu acı cümleleri düşmüştür:

"Erzurum'a o kadar yaklaştım ki, artık insanların dişlerini görece kadar yakındayım, beni gülere karşılıyorlar, biraz daha yaklaştım ortada bir gayri tabilik hissettim, bu insanlar hiç kıvılcıkmıyordu, daha da yaklaştım sonra ve ızdırapla gördüm ki, her biri canlı canlı birer kazığa oturtulmuştu. ızdıraptan kasılmıştı yüzleri, gülmüyorlardı... Alaca (Erzurum) köyünde cenazeler, insanın aklını oynatacak bir halde idi. Bütün çocuklar süngülenmiş, yaşlılar ve kadınlar samanlıklara doldurulup yakılmış, gençler balta-larla parçalanmıştı. Çivilere asılmış ciğerler ve kalpler görünüyordu. Allah benim gözümün gördüklerini dünya üzerinde hiçbir göze göstermesin.."

Yaşanan acılar kelama gelmeye çekiniyor, ızdırapın büyüklüğünden. Ermenilerin geçtiği yerler, dünya üzerinde yaşanmış ve yaşanacak acıların acı olmaktan utandığı yer olmuş. Ama kör dünya şimdi bir özür furyası tutturmuş... Tarihte yaşanmış soykırımların çoğu Türklere yönelik iken ve açık açık tarih bunu haykırırken, bu gün bu aziz millete düşman iş birlikçiler, şahit oldukları tarihi reddedip, masumu suçlu kılan arsız bir yol izliyor. **Benim dedemin dedesinin nüfusu Karabağ'da, babamın nüfusu Erzurum'da... Şeyh Şamil'in Kafkaslardan gelen nidasını iz sürmüş Türklerez, tarihin ızdırapını ciğerlerine çekmiş Türklerez! Kim bizim soluğumuzu yalanlarla kesebilir, kim bizi büyüdüğümüz gerçeklerin aksine inandırabilir ki, yuvamıza canice dalan hırsızın, arsız masumiyet çıkırtkanlığını kim kabullendirebilir bize, bizi kim susturabilir atalarımız tarihten acı acı seslenirken...** Erzurum'da zalimlik, hainlik eden kim varsa Ermeni misin? derler, bu insanlar küfürlerini niye Ermenilere atfederler..? Bu insanların tarihi hafızası nasıl bir acı ile işlenmiş. Hafızaları tazeleyelim, **kim bu Ermeniler?** Caniliğin bedene büründüğü aciz millet! Bu gün memleketimizde insaniyetle yaşayanları bir kenara alıyorum, elbette ki

yaşayanları bir kenara alıyorum, elbette ki atasının yaptığı zulmü savunmayan, nankör olmayan, hain olmayan, damarında atasının caniliğini taşımayanları... **Ama söz, tarihi baz alarak Ermenilere karakter biçmek olunca, vahşetin başrollerini sunuyor bize kayıtlar, toprakla kaynaşmamış kemikler ve gözleri acının şahidi olan büyükler, bize Ermenileri anlatıyor...**

14 Mayıs 1915 tarihli bir telgrafta, Van İsyanı sırasında bölgede yaklaşık 6000 Türk'ün öldürüldüğü açıkça beyan edilmiş. O dönem bölgede olan Ruslar bile, Ermenilerin Türklere zulmettiğini hatıratlarına, telgraflarına not düşmüştür. Mayıs 1913'de Osmanlı tarafından bölgede 250 köyün Ermeniler tarafından yakıldığı kayıtlara geçmiştir. Temmuz 1919 ayında, İngiliz Yarbay Albert Rawlinson, İstanbul'daki İngiliz Genel Karargâhı'na gönderdiği telgrafta, Ermenilerin Erzurum/Oltu'dan Bayezid hududuna kadar katliam yaptıklarını belirtmiştir. Peki Hocalı..? Dünya şahit olmadı mı yakın zamanda Ermeni kimliğinin altındaki caniliğe... **Yani bu gavurların bu günkü hak, hukuk, adalet, insanlık fevranlarındaki sahteliği tarih de, kayıtlar da tokatlıyor.** Resmi kanıtlarla açıklanan duruma göre, Ermeniler katlettikleri Müslümanların kimliğine bürünüp, ölüleri kendi gibi göstermiştir. Bu da Atatürk Üniversitesi araştırmalarıyla ortaya çıktı elbet, Erzurum'da yapılan birçok kazıda Türk kemiklerine ulaşıldı. **Tarih haykırıyor ve bu gün toprak bize gerçekleri sunuyor, dünya bir avazda bağırıyor da şühedanın sesini bastıramaz...** Ermeniler vahşice soykırım yapmıştır.

Bizim soyumuzu vahşice kurutmaya çalıştılar, elbette ki Türk bu baskına "savunma" karşılığı vermiştir. Elbette ki canı hırsız, def edilmeyi hak etmiştir.

"Anadolu'nun muhtelif vilayetlerinde, İstanbul'da ve Edirne'de Ermeniler her unsurdan daha ziyade müsterih ve mesut yaşamakta idi. Memleketin her türlü nime-tinden istifade eden bu millet hiçbir külfete iştirak etmiyordu. Devletin saadetinden ve felaketinden daima istifade etmek yolunu biliyorlardı. Ermeniler hiçbir muharebeye iştirak etmiyorlar, vatanın mevcudiyetinin muhafazası için bir dirhem kan akıtmıyorlar, bilakis muharebelerde ticaret ve müteahhitlik ederek bol para kazanıyorlar ve tam bir istirahat ile memleketin iyi ve kötü günlerini yaşıyorlardı.

Bu kadar iyiliklere karşılık nihayetinde Osmanlı vatanından bir parçasını ayırarak oralarda büyük çoğunluğu teşkil eden ahalii imha ile bağımsızlığın teminine çalış-maktan geri durmuyorlardı. **Tarih böyle bir nankörlük karşısında bulunmamıştır."**

-Talat Paşa/ Hatıratlarım ve Müdafaam